

เจ้าตุบห้างบ้าน

หมออุ๊ด

หลานสาวพอมวิงແຈ້ນຈາກບ້ານເຈົ້າຫລວມນາທີ່ບ້ານ ແລ້ວພິອງທັນທີ
“ຄຸณໜ້າ ຄຸณໜ້າ ເມື່ອຕະກີເຈົ້າຕູບຂ້າງບ້ານເຮົາໄປກັດພີເກ່ງ ສມນໍ້າຫ້າຈັ່ງ”
ພມຫຍຸດອ່ານໜັງສືອພິມພົມ ແລ້ວຫັນໄປຖາມເຈົ້າຫລວມວ່າ “ທີ່ດີໃຈເໝື່ອ ເພຣະ
ພີເກ່ງຖຸກເຈົ້າຕູບກັດ ອົງໂດຍໃຈທີ່ຕ້ອງຂັ້ງເຈົ້າຕູບຫລາຍວັນ”

ຫລວມນາທີ່ບ້ານທຳນັ້ນງ່າງໆ “ທີ່ຫຼຸດໃຈນະ ເພຣະພີເກ່ງເຫຼົາເຂົາໄມ້ໄປໄລ່ເຈົ້າຕູບ ມັນ
ກີ່ເລີຍກັດພີເກ່ງ ສມນໍ້າຫ້າ ແຕ່ເວົ້າ ທຳໄມເຈົ້າຕູບຕ້ອງຖຸກຂັ້ງດ້ວຍລ່ຽກ ຕ້ອງທຳໄທຊະ
ເຈົ້າຕູບດ້ວຍເຫຼົາ ພີເກ່ງເປັນຄົນຜິດນ່ຳຄ່າ”

“ຈະ ພີເກ່ງທຳໄມ່ຖຸກ ເຂົາໄມ້ໄປໄລ່ຕີເຈົ້າຕູບກ່ອນ ແຕ່ວ່າຕອນນີ້ພີເກ່ງຖຸກກັດ ຕ້ອງ
ໄປຫາກມອ ຈົດວັນຈີນປ້ອງກັນໂຮຄພິບສຸນ້ານ້າ ກີ່ເລີຍຕ້ອງດູວ່າເຈົ້າຕູບຕິດເຫຼືອພິບສຸນ້າ
ນ້າຫຼືເປົ່າ”

“ໜູ້ວ່າເຈົ້າຕູບໄມ່ເປັນຫວອກຄ່າ ວັນກ່ອນໜູ້ຢັ້ງໄປເລ່ນກັນມັນອູ່ເລຍ ເໝື່ອຖຸກ
ຂ່າວນດ້ວຍທີ່ມືອ ແພລຍັ້ງອູ່ເລຍ”

“อ้าวแล้วกัน ถูกเจ้าตูบช่วงตั้งแต่เมื่อไรเนี่ย” ผมถาม

“เมื่อวานค่ะ” เจ้าหล่อนตอบ

“แล้วบอกคุณแม่หรือเปล่า”

เจ้าหล่อนแลบลิ้น “ยังเลยค่ะ คุณน้าอย่าบอกคุณแม่นะคะ หnungลัวว่า จะไม่ได้ไปเล่นกับเจ้าตูบอีก”

ผมถามใจ คิดในใจ แก่นเสียเหลือเกินหลานเรา แล้วก็บอกกับเจ้าหล่อน ว่า “นีห้องjin รู้จักโรคพิษสุนัขบ้าหรือเปล่า ถ้าเจ้าตูบเป็นโรคพิษสุนัขบ้า แล้ว มันมากด เรายาจติดเชื้อได้ แล้วก็เป็นโรคพิษสุนัขบ้า โรคนี้นี่เป็นแล้วตาย อย่างเดียวเลยนะ จะบอกให้”

เจ้าหล่อนทำท่าตกใจ “อุ๊ย แล้วหนูจะตายใหม่ค่ะ”

พมเลยแกล้งเจ้าหล่อน “อ้าวก็ไม่แน่นะ ถ้าเจ้าตูบเป็นบ้า เสร์จแน่เลยเราคราวนี้”

เจ้าหล่อนหันมามองหน้าพม แล้วก็จับผิดได้อีกตามเคย “คุณเน้าแกล้งหนู ไม่พูดค้ายแล้ว”

“อ้าว พูดจริงๆนะ แต่ว่าโอกาสเจ้าตูบเป็นบ้าก็ไม่เยอะหรอก แต่ว่าถ้ามันเป็นขึ้นมาล่ะ ก็เรื่องใหญ่เลย”

“อ้าว แล้วจะรู้ได้ยังไงล่ะคะ ว่ามันเป็นบ้าหรือเปล่า”

“ก็มีสองวิธี คือ สังเกตอาการเจ้าตูบ ปกติดามันมีเชือพิษสุนัขบ้ามาก จะมีอาการและเสียชีวิตภายใน 7-10 วัน หรืออย่างที่สองก็นำส่งไปตรวจที่สถานเสาวภา”

“งั้นเราพามันไปตรวจที่สถานเสาวภาดีไหมคะ”

พมยิ่งแล้วบอกว่า “ไม่คิดหรอกจัง เวลาเข้าตรวจต้องตัดหัวมาตรวจเนื้อส่อง”

เจ้าหล่อนทำท่าตกใจ แล้วบอกว่า “ไม่เอา ไม่เอา จังเอาริบากดีกว่า พนไม่เล่นกับเจ้าตูบ 10 วันก็ได้” แล้วเธอ ก็ยิ่งแล้วก็จะเดินกลับบ้าน ผมจึงเรียกให้หยุดก่อน “หยุดก่อนเลยเรา เดียวไปคลินิกกับน้าเลยนะ”

“ไปทำไม่หรือคะ”

“กีไปฉีดวัคซีนสิจัง”

“อุ๊ย ต้องฉีดด้วยหรือคะ แพลหายแล้วนี่ค่ะ”

ผมยิ่ง แล้วจับเจ้าหล่อนอุ้มทันที เพราะรู้ว่าเธอคงไม่ยอมไปง่ายๆ

“ฮือ ฮือ ไม่ไป ไม่ไป หนูไม่ฉีดวัคซีน เจ้าตูบไม่ได้เป็นบ้าสักหน่อย”

“น้องจิน ไม่มีใครรู้อนาคตหรอกจัง วันนี้เห็นเจ้าตูบสบายนี่ ถ้าพรุ่งนี้ เจ้าตูบเป็นอะไรไป แล้วเราติดเชื้อจะทำอย่างไร หรือจะให้ไปบอกคุณแม่ น้าว่าสงสัยไม่ใช่แค่ฉีดวัคซีนนะ สงสัยโดนกับบริเวณด้วย อายานะ อายาร้องให้ครั้งน้ออย่างไรก็ต้องฉีด” ว่าแล้วผมก็เดินไปพร้อมกระเตงเจ้าหล่อนไปคลินิก

ที่คลินิก พี่เก่งเพิงฉีดวัคซีนเสร็จกำลังนั่งเล่นอยู่ พอดเจ้าหล่อนเจอคุณอวเท่านั้น จากที่ดื่นงอเป็นกุ้งกันนิ่งแล้วพูดว่า “ปล่อย หนูไม่ดื้นแล้ว เดียวฤกฟิเก่งหัวเราเยา”

ผมยิ่ง วางเจ้าหล่อนลง แล้วจุงมือกันเข้าไปในคลินิก พอดึงห้องตรวจคุณพยาบาลก็จัดแจงเอาวัคซีนป้องกันพิษสุนขบ้ามาฉีดให้ หลังฉีด เจ้าหล่อนน้ำตาซึม แล้วหันมาถามพมว่า “เจ้มเดียวໃใช่ไหมคุณน้า”

“ครอบครัวจัง เดี่ยววันต้องมาฉีดวัคซีน ปกติหลังถูกสัตว์กัดแต่แผลเล็กไม่มีเลือดไหลอย่างน้องจีน ก็ต้องฉีดวัคซีนตั้ง 5 เข็ม คือวันนี้ อีก 3 วัน 7 วัน 14 วัน และ 28 วัน แต่ถ้ามีเลือดออกด้วย อันนั้นพิเศษต้องฉีดภูมิคุ้มกันเพิ่มอีก 1 เข็มใหญ่”

เชอร์รีร้องโอดครรภ์ “ไม่เอาแล้วค่ะ ขอลดหน่อยได้ไหมคะ”

พมยิ้ม “เอ่า จันลดให้ก็ได้ แต่ต้องช่วยกันฝ่าเจ้าตูบไว้นะ อย่าให้มันเป็นอะไร ถ้าพ้น 10 วันแล้ว เจ้าตูบสายดิบไม่ต้องฉีดต่อ”

“แสดงว่าหనุไม่ต้องฉีดแล้วใช่ไหมคะ” เจ้าหล่อนถาม

“ไม่ใช่จัง ต้องฉีดไปก่อน อีก 3 วัน และก็อีก 7 วัน เรายังต้องถูกฉีดอีก” ในใจคิดว่าเจ้าตูบคงไม่เป็นไร แต่ว่ากันไว้ดีกว่าแก้

เจ้าหล่อนก็เริ่มปล่อยโซน้ำตาไหลเหมือนเขื่อนแตก พี่เก่งแอบโนลหน้าเข้ามาดูในห้องตรวจ แล้วหัวเราะเยาะ ในใจพมคิดว่า โอ แล้วอีก 3 วัน จะพาน้องจีนมาไหวหรือเปล่านี่ย แต่ทางที่ดีที่สุดที่น้องจีนจะไม่ต้องโดนฉีดยาอีกในอนาคต คือนำสุนัขที่เลี้ยงไว้ไปฉีดวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้าทุกปี

